

Communalforfatning, og Færingerne kunne derfor vistnok med ffjellig Grund sige, at de i denne Henseende, som i saamange andre, ere tilfidsatte fremfor de øvrige danske Under- saatter. Trangen dertil har allerede længe været følt; og den er bleven endnu mere levende, efterat Færingerne ere blevne repræsenterede i Rigsdagen, thi det forekommer mig, at den nærværende Repræsentation i Rigsdagen har aldeles Intet at betyde, hvis Færverne ikke samtidigen dermed erholve en Communalforfatning, og navnlig en Communalforfatning, som kan indrømmes en raadgivende Indflydelse paa de Lovudkast med Hensyn til Færverne, der blive forelagte Rigsdagen, det er saa meget mere nødvendigt, som de forskjellige Ansøuelser, den færøiske Folkethingsmand og Landsthingsmand kunne have, jo efter den gjældende Forretningsorden ikke kunne møde hinanden. Dette blev ogsaa erkjendt, da Loven om Rigsdagsvalgene for Færverne blev droftet her i Salen, og, om end den daværende Indenrigsminister ikke gav noget bestemt Løfte om, at et Lovudkast i den Henseende skulde blive forelagt i denne Sessjon, saa havde man dog af de Utringer, der faldt, al Grund til at troe, at det vilde blive Tilfældet; thi, som bekjendt, insisterede den daværende Indenrigsminister meget paa, at Loven om Rigsdagsvalgene maatte vedtages, og det netop af den Grund, at de mange Reformer paa Færverne, der vare i høi Grad paatrængende, derved kunde fremmes, f. Ex. Communalloven og Handelsspørgsmaalet; men siden har man ikke hørt et eneste Ord derom, og man har derfor ogsaa Grund til at vente, at Færingernes Taalmodighed endnu vil blive sat en Stund paa Prøve.

Sørensen: Det er jo vistnok en let Sag at nedrive en skrøbelig Bygning, især naar der er saamange Hænder derom, som i denne Forsamling; men Spørgsmaalet er, kunne vi opbygge noget Bedre, thi det er netop det, man altid skal spørge sig selv om, naar man nedriver Noget, og derfor har det forundret mig, at jeg ikke har hørt flere Ideer eller Fremstillinger af Tanker om, hvorledes man da mener, at den frie Communalforfatning kunde tilveiebringes, jeg siger, vi have saa godt som slet Intet hørt i denne Retning, og

skulde vi dog faae noget Bedre end det, Alle her synes enige om at forkaste, saa er det vistnok paa den høie Tid, at man maa spørge sig selv om, hvad man tænker om noget Bedre, og om Noget kunde komme med Ideer eller Tanker, som i saa Henseende kunde være brugbare. Jeg maa sige, at det er en underlig Gang, Folkethinget tager med sine egne Forslag til Lovarbejder, thi det gaaer sædvanligt ikke videre end til at høre og længes efter at høre Regjeringens Tanker derom og om det eller det, og saasnart disse Tanker ere komne, ja, saa er man færdig (Latter), saa tager man sine Forslag tilbage. Denne Fremgangsmaade mener jeg, vi endelig engang maae til at forlade, og altsaa ikke spørge om Regjeringens Mening, slet ikke i mindste Maade ønske at høre den (Latter), men netop lægge frem, hvad vi selv ønske, hvad vi selv ville udarbejde, og forsaavidt vi have lovligt Medhold til at arbejde til et vist Maal med Lovforslag og Lovarbejder, da gjøre, hvad der staaer i vor Magt, og saa lade det gaae til den høieste Instantis og lade det naae dertil, hvis det kan, for at vise, fra hvem Modstanden kommer. Det er den eneste brugbare Vej, jeg troer, der kan og bør bruges, for at bringe Frugt. Hvad nærværende Sag angaaer, vil jeg ikke undlade at sige nogle Utringer om, hvorledes jeg mener, at Grundlovens Bestemmelser om en fri Communalforfatning skal skee Fyldest. Jeg mener, vi maae her klare for os selv, hvori Grændsen bestaaer mellem hvad Staten bør gjøre, og hvad Communerne bør gjøre, og anvende vi det paa det Bestaaende, som vi have, og paa Statens nærværende Love for de communale Forhold, og hvad der videre i det Enkelte nu kunde blive Lov i de communale Anliggender, saa mener jeg, at vi ville klare for os selv, hvor Grændsen gaaer for hvad Statens Myndighed er i communal Henseende, og see, at denne bestaaer i at give Love og Bestemmelser for de communale Forhold, hvilke communale Pligter og Byrder der skulle udøves og bæres af Communerne, hvilke Pligter der paaligge Communerne, saavel med Hensyn til Veie og Skolevæsenet, som med Hensyn til Fattigvæsenet, og med Hensyn til hvilkefomhelst Anliggender, man kan henseøre under Commune-